

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-105-18

Druk nr 2786
Warszawa, 17 lipca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o urzędzie Ministra
Obrony Narodowej oraz ustawy
o powszechnym obowiązku obrony
Rzeczypospolitej Polskiej.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o urzędzie Ministra Obrony Narodowej oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2149 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Obrony Narodowej kieruje działalnością Ministerstwa i Sił Zbrojnych bezpośrednio lub przy pomocy:

- 1) sekretarza stanu lub sekretarzy stanu;
- 2) podsekretarza stanu lub podsekretarzy stanu;
- 3) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 4) Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej;
- 5) Dyrektora Generalnego.”;

2) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministrowi Obrony Narodowej podlegają bezpośrednio:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 2) Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej do czasu osiągnięcia pełnej zdolności do działania przez Wojska Obrony Terytorialnej.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. W czasie pokoju Minister Obrony Narodowej kieruje działalnością rodzajów Sił Zbrojnych przy pomocy Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej do czasu osiągnięcia pełnej zdolności do działania przez Wojska Obrony Terytorialnej.”;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego jest najwyższym pod względem pełnionej funkcji żołnierzem w czynnej służbie wojskowej.

2. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego do czasu mianowania Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i przejęcia przez niego dowodzenia, dowodzi Siłami Zbrojnymi przy pomocy dowódców rodzajów Sił Zbrojnych.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Do zakresu działania Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego należy:

- 1) dowodzenie Siłami Zbrojnymi, z wyłączeniem Wojsk Obrony Terytorialnej do czasu osiągnięcia ich pełnej zdolności do działania;
- 2) planowanie strategicznego użycia Sił Zbrojnych;
- 3) planowanie organizacji i funkcjonowania wojennego systemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi;
- 4) planowanie i organizowanie mobilizacyjnego i strategicznego rozwinięcia Sił Zbrojnych;
- 5) przygotowanie i wyszkolenie Sił Zbrojnych na potrzeby obrony państwa oraz udziału w działaniach poza granicami kraju;
- 6) określenie celów i głównych kierunków w zakresie działalności operacyjnej i szkoleniowej Sił Zbrojnych;
- 7) zapewnienie utrzymania w Siłach Zbrojnych gotowości mobilizacyjnej i bojowej;
- 8) programowanie wieloletniego rozwoju Sił Zbrojnych;
- 9) programowanie rzeczowo-finansowe w Siłach Zbrojnych oraz udział w planowaniu wydatków rzeczowo-finansowych;
- 10) planowanie i koordynowanie systemu logistycznego Sił Zbrojnych;
- 11) reprezentowanie Sił Zbrojnych w najwyższych kolegiałnych organach wojskowych organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem;
- 12) doradzanie Ministrowi Obrony Narodowej, sekretarzom stanu oraz podsekretarzom stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej w sprawach dotyczących ogólnej i operacyjnej działalności Sił Zbrojnych;
- 13) przygotowanie i utrzymanie stanowisk kierowania w rejonach rozwinięcia zapasowych stanowisk kierowania obroną państwa dla Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów i centralnych organów administracji rządowej wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów;
- 14) ochrona obiektów i urządzeń o szczególnym znaczeniu oraz zapewnienie ich funkcjonowania.

2. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz jednostek jemu podporządkowanych, a w zakresie ust. 1 pkt 14 wykonuje swoje zadania przy pomocy jednostki wskazanej, w drodze decyzji, przez Ministra Obrony Narodowej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11b w ust. 2 uchyla się pkt 1;
- 2) w art. 13c ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych podlega bezpośrednio Szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

W ciągu ostatnich kilku lat zmianie uległo środowisko międzynarodowe mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej. Przyczyniło się to do znacznego zwiększenia wydatków na Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP), a co za tym idzie rozpoczęcie ich modernizacji. Niemniej jednak, aby nowoczesne SZ RP funkcjonowały sprawnie, jest niezbędne zaimplementowanie struktury dowodzenia, która jasno określa role poszczególnych poziomów i szczebli dowodzenia. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji międzynarodowej, szczególną rolę odgrywa obecność wojsk sojuszniczych, w tym przede wszystkim wojsk amerykańskich w Polsce oraz trwający proces wzmocnienia wschodniej flanki Sojuszu Północnoatlantyckiego (NATO), istnieje więc potrzeba usprawnienia systemu kierowania i dowodzenia Siłami Zbrojnymi (SKiD), który został zdefiniowany w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2149, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o urzędzie MON”, oraz w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o POB”.

Analiza obowiązującego SKiD pozwala stwierdzić, że przyjęte obecnie rozwiązania systemu dowodzenia np. połączenie poziomu strategicznego i operacyjnego w łańcuchu dowodzenia narodowego nie są rozwiązaniami kompatybilnymi z przyjętymi w NATO i większości państw Sojuszu. W ramach NATO jest zasadą jasne rozdzielenie poziomów: strategicznego, operacyjnego i taktycznego oraz zachowanie zasady hierarchiczności w zakresie uprawnień decyzyjnych i odpowiedzialności poszczególnych organów dowodzenia. Dlatego też w systemie narodowym powinno się stosować tożsame rozwiązania tworzone w oparciu o powyższe zasady. Ich niestosowanie może rodzić obawy dotyczące praktycznych możliwości sprawnego i skutecznego współdziałania ze strukturą dowodzenia NATO oraz siłami sojuszniczymi w przypadku prowadzenia działań sojuszniczych zarówno podczas zagranicznych operacji reagowania kryzysowego, jak i prowadzenia obrony kolektywnej w ramach gwarancji wynikających z artykułu 5 Traktatu Waszyngtońskiego.

Ostatnia zmiana SKiD, która weszła w życie dnia 1 stycznia 2014 r., w sposób zasadniczy przemodelowała strukturę i zadania organów kierowania i dowodzenia SZ RP. W szczególności funkcję dotychczasowych dowódców rodzajów Sił Zbrojnych (Dowódca Wojsk Lądowych, Dowódca Sił Powietrznych, Dowódca Marynarki Wojennej i Dowódca Sił Specjalnych), przejęli dwaj dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych – Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych. Ponadto utworzono równorzędne im dowództwo wojsk obrony terytorialnej. Zmianie uległa też pozycja i rola Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego z organu dowodzącego całością Sił Zbrojnych w organ pomocniczy Ministra Obrony Narodowej w czasie pokoju i Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny.

Dotychczasowe doświadczenia, analizy i ćwiczenia wskazują na niedomagania obowiązującego SKiD. Wynikające z nich główne wnioski i rekomendacje sprowadzają się do potrzeby wzmocnienia kompetencji strategicznych Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, zgodnie z modelem dowodzenia obowiązującym w NATO. W proponowanych rozwiązaniach Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, będąc najwyższym w służbie czynnej żołnierzem oraz kandydatem na Naczelnego Dowódcę Sił Zbrojnych, będzie posiadał skuteczne instrumenty do reprezentowania SZ RP oraz na bieżąco będzie mógł uzgadniać wszelkie kwestie dotyczące spójności planowania operacyjnego w wymiarze narodowym i sojuszniczym. Jednocześnie Szef Sztabu Generalnego WP, będąc najwyższym pod względem pełnionej funkcji żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, będzie dowodził całymi Siłami Zbrojnymi.

Do czasu osiągnięcia pełnej zdolności do działania przez Wojska Obrony Terytorialnej, tj. do czasu uzyskania certyfikacji narodowej, Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej będzie podlegał bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej. Po zakończeniu tego procesu Wojska Obrony Terytorialnej, tak jak pozostałe rodzaje SZ RP, zostaną podporządkowane Szefowi Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Rozwiązanie takie pozwoli na niezakłócony proces formowania tego niezwykle istotnego dla bezpieczeństwa państwa rodzaju SZ RP. Powyższe rozwiązanie nie zwalnia Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego z prowadzenia prac planistycznych związanych z użyciem tego rodzaju SZ RP na wypadek kryzysu lub wojny.

II. Rozwiązania szczegółowe projektowanej ustawy o urzędzie MON

Do ustawy o urzędzie MON proponuje się wprowadzenie zapisów poszerzających rolę Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego do organu dowodzenia całością SZ RP przez:

- 1) zmianę art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 wskazanej ustawy, co stanowi konsekwencję określenia nowej roli Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Ponadto w celu doprecyzowania relacji między Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego a Dowódcą Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowódcą Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych, proponuje się jednoznacznie wskazać, że Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego podlega bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej, natomiast Siłami Zbrojnymi dowodzi przy pomocy dowódców rodzajów SZ RP.
- 2) dodanie art. 7a stanowiącego, że Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego byłby organem, który dowodzi Siłami Zbrojnymi do czasu mianowania Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i przejęcia przez niego dowodzenia. Stosownie bowiem do treści art. 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1932), Naczelnym Dowódcą Sił Zbrojnych przejmuje dowodzenie z chwilą jego mianowania albo w innym czasie określonym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Zatem w celu zapewnienia ciągłości dowodzenia w nadzwyczajnych okolicznościach, w których może znaleźć się państwo (czas wojny, stan wojenny), do czasu przejęcia dowodzenia przez Naczelnego Dowódcę SZ, funkcje tę będzie realizował Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego wobec wszystkich dowódców rodzajów Sił Zbrojnych.

Jednocześnie nowe brzmienie art. 7a przesądzi, że Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego jest najwyższym pod względem pełnionej funkcji żołnierzem w czynnej służbie wojskowej. *Ratio legis* przepisu wynika z konieczności jednoznacznego wskazania najważniejszego i najwyższego stopniem organu wojskowego, co jest istotne z uwagi na fakt, że do czasu osiągnięcia pełnej zdolności do działania przez Wojska Obrony Terytorialnej, Dowódcą Wojsk Obrony Terytorialnej również będzie podlegał bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej.

- 3) zmianę art. 8 wskazanej ustawy, który określa zakres działania Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Według projektu organ ten stanie się łącznikiem

między politycznym a operacyjnym szczeblem dowodzenia. Tym samym obejmie dowodzenie Siłami Zbrojnymi przez dowódców rodzajów Sił Zbrojnych, a co za tym idzie będzie odpowiedzialny m.in. za:

- a) planowanie strategicznego użycia SZ RP,
- b) planowanie organizacji i funkcjonowania wojennego systemu dowodzenia Siłami Zbrojnymi,
- c) planowanie i organizowanie mobilizacyjnego i strategicznego rozwinięcia SZ RP jako konsekwencja jego roli w systemie dowodzenia SZ RP. W ramach funkcji planistyczno-strategicznych wskazano, że będzie programował wieloletni rozwój SZ RP, z uwzględnieniem wydatków na ten cel, a także określał cele i główne kierunki w zakresie działalności operacyjno-szkoleniowej oraz odpowiadał za wyszkolenie SZ RP.

III. Konsekwencje wprowadzenia proponowanej zmiany do ustawy o urzędzie MON

Projektowane zmiany oznaczają:

- 1) wprowadzenie jednoosobowej odpowiedzialności za dowodzenie całością SZ RP;
- 2) etapową reformę SKiD i tym samym możliwość niezakłóconego podjęcia działań w razie wystąpienia zagrożenia zewnętrznego;
- 3) dostosowanie systemu dowodzenia SZ RP do struktur dowodzenia w NATO.

IV. Proponowane zmiany do ustawy o POB

Zostanie usprawnione funkcjonowanie systemu logistycznego w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przez podporządkowanie Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych bezpośrednio pod Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Obecnie Inspektorat jest podporządkowany pod Dowódcę Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych. Jego przeniesienie na poziom strategiczno-operacyjny (w bezpośredniej podległości Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego) poprawi proces logistycznego zabezpieczenia całości Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sił sojuszniczych w zakresie zobowiązań międzynarodowych, w tym udzielenia wsparcia państwa gospodarza (HNS), usprawnienia przemieszczania i zaopatrywania oraz zabezpieczenia logistycznego.

Proponowane przepisy nie zmieniają dotychczasowej relacji Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych. Obaj

pozostają na równorzędnym operacyjnym poziomie dowodzenia i podlegać będą Szefowi Sztabu Generalnego WP. Zadania przez nich realizowane również nie ulegną zasadniczej zmianie. Zakładane propozycje nie wymagają złożonego i długotrwałego procesu związanego z reorganizacją funkcjonowania Sił Zbrojnych i dlatego proponuje się 30-dniowy okres *vacatio legis*.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

Akt nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt aktu normatywnego nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o urzędzie Ministra Obrony Narodowej oraz ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej – Pan Marek ŁAPIŃSKI</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu mjr Arkadiusz SERAFIN (tel.: 261-874-702) e-mail: aserafin@mon.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 28.06.2018 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD 11</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanych rozwiązań jest nie tylko uproszczenie systemu kierowania i dowodzenia Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, ale eliminacja dotychczasowego dysfunkcyjnego systemu przez konsolidację funkcji planowania, przygotowania, użycia i zabezpieczenia Sił Zbrojnych RP, a także stworzenie warunków i struktur organizacyjnych czasu pokoju maksymalnie zbliżonych do czasu wojny. Projektowane rozwiązania zakładają również ograniczenie czasochłonnego procesu transformacji struktur kierowania i dowodzenia z czasu pokoju na czas wojny, wprowadzenie jednolitości w podziale kompetencji i zadań, klarowne rozgraniczenie poziomów dowodzenia. Doprecyzowanie relacji między Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego a Dowódcą Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych i Dowódcą Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych.

Dostosowanie obowiązujących rozwiązań systemu dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z rozwiązaniami przyjętymi w NATO.

Podporządkowanie Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych jako instytucji zabezpieczającej logistycznie całość Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie docelowo jednoosobowej odpowiedzialności za dowodzenie całością Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

W celu zapewnienia ciągłości dowodzenia, do czasu przejęcia dowodzenia przez Naczelnego Dowódcę Sił Zbrojnych, funkcję tę będzie realizować Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

Usprawnienie systemu logistycznego w Siłach Zbrojnych – przewiduje się zmianę podporządkowania Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych spod Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych pod Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Obecnie Inspektorat jest podporządkowany pod Dowódcę Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych. Jego przeniesienie na poziom strategiczno-operacyjny (w bezpośredniej podległości Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego) poprawi proces logistycznego zabezpieczenia całości Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sił sojuszniczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W ramach NATO jest zasadą jasne rozdzielanie poziomów: strategicznego, operacyjnego i taktycznego oraz zachowanie zasady hierarchiczności w zakresie uprawnień decyzyjnych i odpowiedzialności poszczególnych organów dowodzenia. Dlatego też w systemie narodowym powinno się stosować tożsame rozwiązania tworzone w oparciu o powyższe zasady. Ich niestosowanie może rodzić obawy dotyczące praktycznych możliwości sprawnego i skutecznego współdziałania ze strukturą dowodzenia NATO oraz siłami sojuszniczymi w przypadku prowadzenia działań sojuszniczych zarówno podczas zagranicznych operacji reagowania kryzysowego, jak i prowadzenia obrony kolektywnej w ramach gwarancji wynikających z artykułu 5 Traktatu Waszyngtońskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Siły Zbrojne RP	102000	dane własne	bezpośrednie

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na zakres regulacji nie przewiduje się przeprowadzania konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)

Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	brak						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Przedmiotowa regulacja nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Brak wpływu.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
Brak wpływu. ☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...		brak ☐ demografia ☐ mienie państwowe	brak ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu			
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wraz z wejściem aktu w życie.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie dotyczy.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

